

К. Р. Мегель

студ. II скороченого курсу

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. В. Захарченко

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ І НЕОБХІДНІСТЬ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Валютне регулювання є важливою складовою державного регулювання економіки, так як пов'язане взаємодією різних країн та знаходиться за межами національного регулювання, хоч і занадто тісно пов'язане з ним. Сьогодні валютне регулювання є невід'ємною складовою валютної системи, яка функціонує як в межах окремої держави, так і поза нею.

За своїм змістом валютне регулювання – це сукупність заходів, що використовуються міжнародними організаціями, державою у сфері валютних відносин та здійснюється на двох рівнях: міжнародному та національному[4].

Метою валютного регулювання є координація й узгодження валютної політики окремих країн, а також розроблення та впровадження загальних правових норм, що забезпечуватимуть контроль над функціонуванням фінансових структур.

Правові засади валютного регулювання в Україні визначено Декретом Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» № 15-93 від 19 лютого 1993 р., згідно з яким Національний банк України є головним валютним органом країни, на нього покладено виконання функцій формування принципів і стратегії валютного регулювання, ліцензування діяльності з валютними цінностями, розроблення і впровадження системи курсотворення та здійснення контролю за виконанням правил валютних операцій [3].

Об'єктом регулювання в кожній країні виступає валюта, її рух і самі валютні відносини. Але це регулювання найбільш сфокусоване, як правило, на забезпеченні курсоутворення і на відповідному регулюванні курсу національної валюти. Зрозуміло, що таким об'єктом є й відносини між суб'єктами, які вступають у ці валютні відносини. Так, держава в особі відповідно уповноважених на це органів, регламентує, наприклад, відносини, між комерційними банками і господарюючими суб'єктами-резидентами країни, які проводять валютні операції. Окремо будуть регулюватись такі самі відносини з нерезидентами. Об'єктом регулюван-

ня будуть і ті відносини, які виникають між певними суб'єктами, наприклад, у процесі переміщення валюти через митний кордон держави та інше.

Суб'єктами регулювання виступають інституційні державні органи, які на це уповноважені відповідно до чинного законодавства країни. Як правило, це центральний банк, комерційні банки, Міністерство фінансів та інші спеціальні установи, яким держава надає ту чи іншу частку функцій для здійснення валютного регулювання [1].

У нашій державі, як і інших країнах з ринковою економікою, головним суб'єктом, який здійснює валютне регулювання, виступає центральний банк – Національний банк України. Саме він визначає курс національної валюти стосовно до валют інших держав, регламентує порядок і межі використання іноземної валюти на території нашої країни, нагромаджує і забезпечує відповідно до закону управління золотовалютними резервами країни, видає комерційним банкам ліцензії на здійснення валютних операцій з валютними цінностями, контролює валютні операції.

Що стосується визначення основних функцій валютного регулювання, автором Місяць Н.О. у своєму дослідженні визначені такі функції валютного регулювання: регуляторна (застосування методів і форм валютного регулювання); алокаційна (вплив на валютні відносини, сприяння визначенню порядку проведення валютних); цільова (визначення напрямів розвитку валютної системи); стимулювальна (формування регуляторних заходів впливу на діяльність суб'єктів валютного ринку); регламентувальна (розробка і впровадження законодавчих та нормативно-правових актів, що визначають порядок проведення операцій із валютними цінностями); стабілізувальна – нівелювання різких необґрунтованих коливань попиту і пропозиції на валютному ринку, недопущення маніпулювання валютним курсом; активізувальна – сприяння створенню умов, що потрібні для активізації повноцінного розвитку економіки, поліпшення інвестиційного і бізнесового середовища, відновлення економічного зростання [2].

Вибір правильних для певного етапу економічного розвитку країни пріоритетів валютної політики, як і державної економічної політики в цілому, є основним завданням для всього механізму впливу держави на економіку. Визначення цілей валютної політики і вибір методів регулювання валютних відносин відображають співвідношення інтересів, що склалися в суспільстві та виступають як засіб забезпечення ефективних умов для проведення зовнішньоекономічної діяльності.

Список використаної літератури

1. Завора Т. М. Економічна сутність і необхідність валютного регулювання / Т. М. Завора [Електронний ресурс]./ – Режим доступу: <http://posibniki.com.ua/post-ekonomichna-sutnist-i-neobhidnist-valyutno-goregulyuvannya>. – Назва з екрана.
2. Місяць Н. О. Щодо деяких теоретичних засад валютного регулювання / Н. М. Місяць [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://file:///C:/Users/asum/Downloads/VUbsNbU_2014_3_8%20\(3\).pdf](http://file:///C:/Users/asum/Downloads/VUbsNbU_2014_3_8%20(3).pdf). – Назва з екрана.
3. Про систему валютного регулювання і валютного контролю: Декрет КМУ від 19.02.1993 № 15-93 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/15-93>. – Назва з екрана.
4. Суторміна А. М. Суть і необхідність валютного регулювання / А. М. Суторміна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/85956/finansii/sut_neobhidnist_valyutno_regulyuvannya – Назва з екрана.

М. В. Мітєва

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Фінанси, банківська справа і страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. М. А. Дем'янчук

ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ У СВІТОВИЙ ФІНАНСОВИЙ ПРОСТІР

Однією з основних складових фінансової стратегії України є поглиблення її інтеграції в міжнародний фінансовий простір. Необхідність цього визначається двома чинниками: об'єктивними потребами в ресурсах (оскільки внутрішні фінансові ресурси вкрай обмежені та без виходу на міжнародні фінансові ринки й без залучення прямих іноземних інвестицій за умови підтримки ринкових реформ в Україні міжнародними фінансовими організаціями забезпечити стабільну динаміку економічного зростання надзвичайно складно) та об'єктивними закономірностями розвитку сучасної економіки (розвиток фінансової системи України можливий тільки на основі інтеграційних процесів, оскільки сучасний світ характеризується широким використанням зарубіжних інвестицій та зовнішніх боргових запозичень поряд з внутрішніми джерелами фінансування). При цьому важливе значення у розвитку вітчизняної економіки має активізація діяльності банків у сфері фінансових інвестицій, що сприятиме підвищенню інвестиційного потенціалу банківської системи України.